

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

L'ÚLTIM ESTIU

L'été dernier

França, 2023

Direcció: Catherine Breillat

Guió: Catherine Breillat

Intèrprets: Léa Drucker, Samuel

Kircher, Olivier Rabourdin,

Clotilde Courau

Durada: 104 min

Gènere: drama

Idioma: francès

Data d'estrena: 24/05/2024

L'amor no té edat, o sí?

Feia anys que no sabíem res de Catherine Breillat, fins que ha tornat a dirigir aquest remake de la pel·lícula danesa *Reina de corazones* (2019) que, temàticament, ens reconnecta amb un film recentment projectat a aquest cinema com és *Secretos de un escándalo* (*May December*), de Todd Haynes. Tracta de pedofília; recordem per aquells qui no ho saben, que la cineasta francesa s'ha distingit sempre per tocar amb audàcia temes controvertits relacionats tot sovint amb la sexualitat femenina i els tabús socials, com fa novament.

Si a *Romance X* (1999) va sacsejar el panorama cinematogràfic filmant escenes de sexe real coprotagonitzades per l'exactor porno Rocco Sifredi, més tard va tornar a situar les dones en el primer pla dels seus relats amb el descobriment sexual d'adolescents amb *À ma soeur!* (2001) o retratant la relació amorosa d'una dona de trenta anys amb un adolescent de setze a *Brève traversée* (2001), abans no tornés a requerir a Sifredi per *Anatomía del infierno* (2004). Aquí, amb *L'últim estiu* (2024), premi del jurat al Festival de Cinema de Gijón, torna a exposar una relació sexual intergeneracional per explorar els racons més foscos del desig humà, un tema del qual els espectadors ja estem més avesats que no pas fa unes dècades. També ho està ella, filmant un tema delicat exposant-lo amb summa naturalitat i cru realisme, sense pontificar ni establir valors morals per plantejar a l'espectador un grapat de preguntes sobre el que està veient.

Que la protagonista sigui una advocada bregada en casos d'abús infantil, segurament és massa forçat i només serveix per subratllar el conflicte que esclatarà com menys ens ho pensem: la relació entre la madrastra d'un noi conflictiu a qui entenem que no coneixia i que ve a viure amb la parella d'adults (que ara tenen dues filles adoptades), i el seu fillastre, un noi adolescent infantil per a moltes coses però d'allò més madur en altres aspectes. Entre ells esclatarà

una passió desfermada que va a més, malgrat que ella intenta resistir-se a aquests desitjos prohibits.

Atracció, desig i poder emergeixen en la història després d'una primera part expositiva més anodina, per obrir un debat constant a la consciència de l'espectador: és pur sexe carnal el que viuen o és un amor sense fronteres, ni que sigui passatger? No serà la recerca d'una vitalitat perduda el que cerca ella (el marit és més gran que ella i ja sorgeix el tema de l'edat)? O no serà un acte de rebel·lió contra les convencions socials? Hipocresia de la classe burgesa? Per què no. Totes aquestes i altres complexitats de la naturalesa humana van sorgint, demostrant que a la vida no tot és blanc o negre, sinó plegat de grisos com bé sabem, i que rodades per Breillat no fa més que qüestionar les nostres pròpies.

El repartiment brilla, encapçalat per Léa Drucker, una actriu que ha demostrat sobradament el seu talent amb pel·lícules tant o més polèmiques com *Custodia compartida* o *Close*, i Samuel Kircher, jove actor capacitat per oferir un munt d'expressions i que protagonitzarà la pròxima pel·lícula de Jaime Rosales.

Jordi Camps Linnell
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona